

jeg ikke kan dele Mening med ham, og det gaar vist med andre Medlemmer ligesaa. Jeg tror i det Stykke at kunne finde almindelig Tilslutning, naar jeg gjør en Indsigelse imod, hvad det ærede Medlem sagde, at de, der stemme med ham, ere de, der fuldstændig hylde hans Principer, og de Andre staa fuldstændigt borte fra ham i disse Principer. Det gjør jeg ikke. Jeg deler dem ikke fuldstændig med ham, og kan ikke overtage dem under Et, og navnlig ikke, naar de skal anvendes helt ud, men der er Meget, i hvilket jeg kan sympatisere med ham og dele Anskuelse med ham, og det gaar vist alle saa. Hans principale Forslag vil imidlertid, som sagt, ubetinget kvæle begge de to foreliggende Forslag, baade dette og Vøgstør-Banen, og først og fremmest af denne Grund maa jeg, og jeg antager Enhver, der ønsker disse Forslag fremmede, stemme imod det principale Forslag. Hvad Grundsætningerne i dette angaar, finde de nærmest deres Udtryk i det ærede Medlems Forslag til en ny § 9, men den Paragraf, han har foreslaaet, kan ligesaa godt som det nuværende System eller den nuværende Systemløshed bruges til de største Uretfærdigheder; thi der staa i den, at det skal afgjøres, hvorvidt og i hvilket Omfang der i Fremtiden skal paalægges Tilbud, og da er man ingenlunde sikker for aldeles de samme Uretfærdigheder, som det ærede Medlem klager over, for saa vidt det er Uretfærdigheder, hvad jeg ikke skal komme nærmere ind paa. Det yder os ingen Garanti i saa Henseende, men stiller os fuldstændig uværende. Det giver, hvad man med fuld Ret kan kalde en theoretisk Tilfredsstillelse — den ærede Minister har Ret i at bruge dette Udtryk — og ligesom det kun kan yde en theoretisk Tilfredsstillelse for Samvittighederne, hvis det vedtages, saaledes kan hele den Diskussion, man har reist, væsentlig betragtes som theoretisk, dersom den ikke har det Diemed, som jeg har omtalt, at kvæle Lovforslaget, hvilket jo det ærede Medlem fralægger sig. Jeg skal paa dette Stadium ikke gaa dybt ind paa, hvad der nu er fremkommet fra det ærede Medlem, og navnlig ikke, eftersom vi jo veed, at han har kjørt et helt nyt Batteri op, hvorfra vi kan vente os en ligesaa frygtelig Salve, naar det principale er bragt til Tavshed, som det sikkert vil blive. Vi kan vente en betydelig forlængert Forhandling, naar det principale Forslag er forkastet, og jeg maa ønske, at denne Sag hurtig fremmes. Jeg kan ikke undlade at takke det ærede Medlem, fordi han har stillet i Udtsigt, at begge Love snart ville komme til tredie Behandling. Mit Ønske, og jeg tror ogsaa hele Thingets Ønske, er, at disse snarest muligt maa blive satte igjennem

i dette Thing, for at, hvis der sker nogen Forandring, hvilket jo vil være nødvendigt med Vøgstør-Banen, det andet Thing kan faae tilstrækkelig Tid, særlig gjælder det jo, hvis vi skulle slutte den 1ste April, hvad vi jo ere truede med. Jeg skal sige det ærede Medlem i al Korthed, at han vedbliver at være paa Viltspor, dersom han tror, at Skjellørs Interesser ikke ere varetagne ved den her foreslaaede Linie. Skjellø er fuldstændig tilfreds med den her foreslaaede Linie, og dersom det ærede Medlem, som er valgt for Skjellø (Holstein-Holsteinborg) havde kunnet tage Ordet, vilde han have bekræftet mine Ord. Dersom har det ærede Medlem for Velle Amts 2den Valgkreds ikke Ret til at tage de Udtalelser, som ere fremkomne fra det ærede Medlem for Sorø Amts 5te Valgkreds (H. Hansen), til Indtægt til Bedste for Skjellørs Interesser. Det ærede Medlem talte fra et andet Standpunkt, han talte ud fra Julebjergs Interesser; det skal jeg ikke sige Noget imod, det er Interesser, han kan være kaldet til at varetage. Jeg deler ikke den Anskuelse, han udtalte, at Linien skal gaa over Julebjerg, men det er ikke Skjellørs Interesser, det ærede Medlem foresøgte, de trædes ikke for nær ved den Linie, som foreligger for os. Det ærede Medlem kom til fuldstændig at bekræfte, hvad jeg havde sagt, at enhver Betænkelighed, der fra vor Side reises ved noget som helst Punkt af Lovforslaget, vil blive taget til Indtægt af Lovforslagets Modstandere. Vi horte jo, hvorledes han paastod, at Egnen var mod Flytningen af Slagelse Banegaard. Saa vidt er jeg ingenlunde gaaet. Jeg har hævdet, at Flytningen af Slagelse Banegaard til den Plads, hvor den efter Lovforslaget skal ligge, ingenlunde vil have den Betydning, som den Flytning, der oprindeligt var foreslaaet, og dersom der skulde være Tale om, at Slagelse By skulde bringe Osre. f. Ex. nye Tilbud for at faae Stationen flyttet, saa vilde Slagelse By aldeles afgjort bede sig fritaget for Flytningen. Men vi have jo hørt af Ministeren, det er mig ogsaa vel bekendt, ligesom det staa i Motiverne, at der fra Jernbanedriftens Side vil vindes saa betydelige Besparselser, at det fra Statskassens Standpunkt kan betragtes — maasse som en Fordel, men i det Mindste som Noget, der gaar lige op, dersom Jernbanegaarden ved Slagelse flyttes. Jeg stiller mig i det Stykke aldeles ikke anderledes, end jeg her har udtalt. Jeg lægger heller ikke fra Slagelse eller Egnens Synspunkt ynderlig Vægt derpaa, men jeg siger, at i finantiel Henseende er det uden videre Betydning. Selv om det medfører en øieblikkelig større Udgift,